

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMĂNAL

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

I. P. S. Sa Mitropolitul Moldovei locțiitor de Patriarh, NICODIM, este ales Patriarh al României

Colegiul electoral, pentru alegerea de Arhiepiscop al Bucureștilor, Mitropolit al Ungro-Vlahiei și Patriarh al României, s'a întrunit în ziua de 30 Iunie 1939.

După terminarea sfintei slujbe în catedrala Patriarhiei, s'a deschis Colegiul electoral în palatul Camerei deputaților și s'a procedat la alegerea de Arhiepiscop al Bucureștilor, Mitropolit al Ungro-Vlahiei și Patriarh al României, în scaunul vacant prin trecerea către Domnul a Fericitului întru amintire Patriarh Miron.

I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului face înaintea de începerea votării o declarație prin care roagă pe cei ce ar voi să-L voteze, să renunțe dela acest gând, deoarece socotește că cea mai bună slujbă ce-o poate aduce în împrejurările actuale Bisericii și Țării este să rămână Păstor sufletesc al poporului din Ardeal pentru a-l întări în credință și a-i spori puterile de luptă pentru viitorul liber și măreț al Patriei întregite și pe veci neștirbite. Colegiul electoral a făcut I. P. S. Sale o caldă manifestație.

Procedându-se la votare, I. P. S. Sa Mitropolitul NICODIM obține 406 voturi din cele 458 câte s'au dat, și este astfel ridicat la înalta vrednicie de a cărmui Patriarhia română.

Deși au declarat că renunță la candidare, pentru I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului s'au dat 12 voturi, pentru I. P. S. Sa Mitropolitul Visarion tot 12 voturi. Au mai obținut P. S. Sa episcopul Tit Simedrea 8 voturi și P. S. Sa episcopul Nifon un vot. S'au anulat 19 voturi.

Rezultatul votării a fost enunțat de președintele Colegiului electoral, I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului, și primit cu mare bucurie.

I. P. S. Sa Mitropolitul dela Sibiu felicită călduros pe noul Patriarh. În numele guvernului a vorbit dl prim-ministru Călinescu, salutând pe noul ales; ear I. P. S. Sa Patriarhul Nicodim, profund mișcat sufletește, a rostit cuvânt de mulțămire pentru actul săvârșit de Venerabili membri ai Colegiului electoral.

Vom avea ocazie de-a reveni și a învedera și mai mult figura de mare Ierarh, scriitor, orator, apologet, dogmatist a Celui chemat să ducă mai departe îndrumarea și întărirea sfintei noastre Biserici.

Intru mulți ani, Stăpâne!

Meditația în viața preotului

Raportul de dragoste dintre om și Dumnezeu — este religia. Religia este mai mult decât cunoașterea atributelor lui Dumnezeu, — este cunoașterea lui Dumnezeu însuși.

Cugetând în acest fel despre religie, în mod necesar, trebuie să presupunem existența unor convorbiri familiare între noi și Dumnezeu. Adecă, noi vorbim lui Dumnezeu și Dumnezeu ne ascultă; sau Dumnezeu ne vorbește nouă și noi îl ascultăm pe El. Vorbirea aceasta alternativă ne asigură o cunoaștere mai temeinică și o iubire mai profundă a lui Dumnezeu. Fără ea, Dumnezeu rămâne un strein pentru noi.

A ne ruga — este a vorbi lui Dumnezeu; a medita — este a asculta pe Dumnezeu vorbindu-ne nouă. Legătura dintre «a vorbi lui Dumnezeu» și «a asculta pe Dumnezeu vorbindu-ne nouă» este indisolubilă. Sporul nostru în rugăciune, dacă adeseori este foarte neînsemnat, aceasta se datorește faptului că nu medităm. Noi vorbim poate uneori lui Dumnezeu, dar nu dăm și lui Dumnezeu posibilitatea de a ne vorbi nouă. Iată dar necesitatea meditației. Va zice însă cineva: «Da, simt urgența și arzătoarea nevoie a meditației, nu pot însă și nu știu cum să meditez». Iată cheia meditației: Singura cale de a afla totul despre meditație și unicul mijloc de a învăța să meditezi, este meditația însăși. Să începi, adică, să meditezi și să te străduiești a continua să meditezi, acesta este dascălul suprem al meditației. Meditând descoperi toate tainele și întreaga tehnică a meditației. Totul este să faci efortul începutului și să continui; celalalt vin dela sine.

Există o seamă de metode, zise metode clasice de meditație. De pildă: metoda ignatiană, metoda salesiană, metoda sulpiciană etc. (apusene) și metoda isihastă (răsăriteană). Noi am sfătui pe toată lumea să le ignoreze complet. Ele nu pot ajuta nimic, sau aproape nimic. Sufletul omenesc este un lucru curios, care nu încapă în anumite tiparite a priori alcătuite. Și apoi, în afară de aceasta, nu există două suflete la fel. Deosebirea dintre un suflet și altul este enormă. Ceeace este comun tuturor sufletelor, este numai materie acestora: spiritul. Conținutul spiritului însă variază dela suflet la suflet. Deaceia încercarea de a întocmi forme exacte după cari să modelezi toate sufletele, este cel puțin îndrăzneată. Dar fiindcă am pomenit mai sus de metoda isihastă, de ce n'am spune adevărul pe față? Sf. Grigorie Palama, de numele căruia este legată această metodă (deși ea este mai veche decât acest sfânt, cu destule secole), considera practica ei, acomodarea după principiile ei, numai ca un lucru secundar, foarte neînsemnat, — totul, esențialul zăcând în medi-

tația însăși. Varlaam denigratorul isihasmului, vedea în concentrarea asupra cuvintelor: «Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, mântuiește-mă», și într-o anumită ținută fizică, centrul și inima isihasmului, lucru care a constituit groteasca lui înșelare. Metoda isihastă poate fi rezumată în trei cuvinte: *începere, continuare și stăruire* cu tenacitate în meditație, adică intrarea în contact cu Dumnezeu și rămânerea de cât mai lungă durată în prezența Lui, în El. Dacă în acest fel privim metoda isihastă, ea ne poate fi folositoare; altfel, este mai bine s'o ignorăm.

Am spus că a medita este a asculta la Dumnezeu, așa cum rugăciunea este a vorbi lui Dumnezeu. Dar dacă a vorbi lui Dumnezeu este exact la fel cu a vorbi unui părinte de exemplu, nu tot așa este a asculta la Dumnezeu. Pentru a asculta, la un părinte n'avem decât să facem uz de aparatul auditiv; pentru a asculta la Dumnezeu însă, trebuie să facem apel la memorie, la imaginație, la înțelegere, la afecțiune și la voință. Această formulă de meditație sună, de sigur, cam bizar. Totuși este foarte inteligibilă. A medita este egal cu a asculta la un părinte care ne vorbește printr-o scrisoare. Sf. Scriptură este scrisoarea lui Dumnezeu către noi. Când primim o scrisoare dela un părinte al nostru, mai întâi o citim; apoi punând-o la o parte cugetăm asupra ei, rememorându-ne cuprinsul (memorie); ne facem o imagine, un tablou a ceea ce el ne scrie (imaginație); căutăm să înțelegem ceea ce vrea să zică prin cele scrise (înțelegere); încercăm un sentiment de bucurie sau de înfrustrare, de recunoștință sau de mulțumire (afecțiune); în sfârșit luăm o hotărâre de a face ceva (voință). Aceasta este absolut exact ceea ce avem de făcut cu scrisoarea lui Dumnezeu — Sf. Scriptură. Și făcând aceasta medităm. Meditația deci nu este nici grea, nici imposibilă. În viața noastră cea de toate zilele medităm foarte mult; fenomenul însă nu-l numim meditație. Deosebirea dintre meditația seculară și meditația religioasă este numai de obiect. Obiectele celei dintâi sunt lucrările vremelnice ale lumii acesteia; obiectele celei de a doua sunt adevărurile cele veșnice ale lui Dumnezeu.

Cel mai potrivit timp pentru meditație pare a fi dimineața. Seara citești un pasaj din Sf. Scriptură reținându-i conținutul, iar dimineața adâncești cugetarea lui Dumnezeu cuprinsă în el, luând hotărârea de a coordona toate faptele tale din ziua începută, cu acea cugetare divină. Este așa de frumos să meditezi dimineața. Să trezești sufletul în lumina purificatoare a Duhului Sfânt, invocat în meditație, așa cum Dumnezeu trezește lumea în lumina soarelui. Să

Sfântul Sinod

În 26 Iunie 1939 Sf. Sinod s'a întrunit în ședință și prin glasul I. P. S. Sale Mitropolitului Nicodim a omagiat pe M. Sa Regele pentru solitudinea dovedită din nou sfintei noastre Biserici, mulțumind în același timp dlui ministru Dr. N. Zigre pentru bunăvoința arătată față de problemele bisericești.

Ministrul cultelor, dl Dr. N. Zigre, asigură înaltul for bisericesc de întreg concursul său și propune să se ia în desbatere, în prezenta sesiune, înființarea mitropoliei Olteniei și noua arondare a eparhiilor de Argeș și Caransebeș.

În ședința din ziua următoare Sf. Sinod a luat cunoștință de înscăunarea patriarhului Cristofor al Alexandriei.

Înaltul for bisericesc aduce următoarele hotărâri:

să se intervie la ministerul educației naționale, ca la numirile profesorilor de

religie în școale secundare să se ia și avizul chiriarhilor respectivi;

personalul de control al învățământului religios să fie recrutat dintre persoanele pe care biserica le socotește cele mai destoinice pentru aceste posturi;

preoții, înainte de a deschide acțiune în justiție, au să ceară avizul chiriarhilor, acțiunile lor fiind altfel nule;

o mănăstire din Cernăuți să fie transformată în mănăstire de maice, având să se înființeze pe lângă mănăstire și un institut al surorilor de ocrotire;

dépunerea jurământului, în fața instanțelor judecătorești civile, să se facă pe lângă un ceremonial deosebit și numai în cazuri grave;

Sf. Sinod, spre a da puțință tuturor tinerilor cu studii teologice de a practica, va interveni la cei în drept ca să fie trecute în buget toate parohiile nou înființate în eparhii. [continuare în p. 2]

petreci un pătrar de oră în adâncurile Puterii, pentru a ieși din ele fortificat și încurajat pentru lupta cu neazurile unei zile. Să evadezi din lumea simțurilor și să te afunzi câteva clipe în Dumnezeu, ne mai reținând nimic din ceace ești tu însuși, ci primind tot binele din El, Autorul atot binele. Să dai libertate duhului tău să se piardă în Duhul lui Dumnezeu, pentru ca reîntorcându-se apoi din nou în tine să poarte pecetea Duhului.

Viața preotului este în esență o viață de uniune cu Dumnezeu, uniune rezultată din puterea sacerdoțiului său. Ceeace alimentează și asigură continuitatea acestei uniuni, este meditația de fiecare zi. Din rățacire, prin meditație în Dumnezeu, omul se regăsește mai om, mai profund uman, mai bun. Preotul în meditație câștigă seninătatea angelică a cerului și bu-nătatea de părinte a Părintelui tuturor. Iubirea integrală a lui Dumnezeu, iubirea lui Dumnezeu pentru Dumnezeu, răsare numai din conlocuirea cu Dumnezeu în meditație. Pătrunderea în ungherele tainelor lui Dumnezeu, nu poate decât să te facă să iubești pe Dumnezeu cu puterea infinitului mărginirii tale. Cineva care s'a îndeletnicit cea mai mare parte a vieții sale cu meditația, a ajuns să iubească pe Dumnezeu în așa măsură, încât a putut rosti acest extraordinar nonsens: «Doamne, dacă eu N. N., aș fi Dumnezeu, iar Tu ai fi N. N., eu aș dori ca Tu să fi Dumnezeu și eu N. N.» Preotul de nu va iubi pe Dumnezeu până la aceste limite, puțin folosește; nicicând nu va ajunge la acea sfințenie și curățenie personală, care să constituie hrana duhovnicească a credincioșilor lui. Căci credincioșii ce i-au fost încredințați păstoririi lui, trebuie să soarbă din sfințenia lui, să se hrănească din cerul purității vieții lui. «Preotul — cum atâta de adevărat zicea un sfânt — trebuie să fie un om mâncat». Da, preotul trebuie să fie un om mâncat, hrană neperitoare, pâne duhovnicească fiilor lui spirituali. Vorbele lui, învățăturile lui, sfaturile lui, indemnurile lui, exemplele lui, rugăciunile lui, toate trebuie să fie mană cerească pentru sufletele păstoritorilor lui. Iar pentru a ajunge la acest stadiu de înduhovnicire, meditația strădalnică i se ofere preotului ca singur ajutor.

Cea mai mare primejdie care ne paște pe noi preoții, trăind în valurile lumii, este primejdia laicizării noastre. Fără practica asiduă a meditației, a contactului nostru neîntrerupt cu cerul și cu Dumnezeu, laicizarea noastră intervine cu implacabilă certitudine. Și nu există nenorocire mai mare pentru o Biserică a lui Hristos ca aceea de a avea o preoție laicizată. Meditația și rugăciunea ni se oferă ca scut invincibil împotriva acestui dușman numărul unu al vieții noastre sacerdotale. Lipsi vom noi oare dela datoria înaltă de a folosi acest scut dumnezeesc întru apărarea patrimoniului nostru spiritual? De sigur nu, cu certitudine nu!

Mirfield-Anglia, Iunie 1939.

Preot D. Veștemean

[urmare din p. 1]

Sfântul Sinod

În ședința din ziua a treia, Miercuri, s'a luat în discuție proiectul de lege pentru înființarea mitropoliei Olteniei și Severinului, dându-i-se forma definitivă. Proiectul are să fie înaintat guvernului spre a fi adus în desbaterile parlamentului.

S'a aprobat înălțarea la rangul de arhieru vicar la mitropolia Bucovinei a arhimandritului **Eugen Laiu**, cu numele de **Sucevanul**.

Astăzi, Sâmbătă, Sf. Sinod se întrunește spre a face canonica cercetare a noului patriarh al României.

Asociația Clerului ortodox român „Andrei Șaguna” — Secția Sibiu

Motiuinea

votată de adunarea generală a Secției Sibiu a Asociației „Andrei Șaguna” a Clerului ortodox român din Ardeal, în ședința adunării generale, ținută în ziua de 15 Iunie 1939, în Odorhei

Preoțimea ortodoxă română din secția Sibiu a Asociației „Andrei Șaguna” a Clerului ortodox român din Ardeal, întrunită în adunare generală la 15 Iunie 1939 în Odorhei, înnoește următoarele desiderate:

1. Preoțimea ortodoxă din Arhiepiscopia Sibiului exprimă dezideratul: să se păstreze necondiționat actuala organizație unitară bisericească, în principile și fundamentele sale de autonomie, admitându-se numai modificări și întregiri necesare de acord cu principiul autonomiei bisericești, — și ca totodată să se asigure Bisericii ortodoxe române din întreaga țară, toate condițiile morale și materiale, de complexarea organizației sale și de salarizarea conformă a clerului și slujitorilor bisericești.

2. Legiferarea armonizării salariilor preoțești de toate gradele conform pregătirii și funcțiunii ce ocupă și egalarea lor cu ale membrilor corpului didactic, cu consultarea și a Asociației clerului din Ardeal.

3. Să se calculeze 5 gradații de vechime la salarii, plus o gradație de merit. Preoților cu teologia ordinară să li se acorde salarii egale, indiferent dacă au la bază 6 sau 8 clase liceale.

4. Să se achite gradațiile și ajutoarele familiare din prima a lunii ce urmează dela data când s'a făcut anunțarea, ca și la corpul didactic, gradațiile nefiind un ajutor, ci o parte integrantă din salariu.

5. Față de scumpetea crescândă din zi în zi, căreia cu salariile de astăzi nu se poate face față, până la votarea armonizării salariilor să se șteargă toate curbele aplicate, revenindu-se la salariile din anul 1929.

6. Să se acorde sporul de 25 la sută asupra salariilor preoților, cari nu au în folosință sesiuni și case parohiale.

7. Să se acorde și preoților din Secuime, Munții apuseni și Zona culturală spor de 50% la salariul brutto, sesiune parohială, etc.

8. Scutirea de taxe școlare pentru copiii de preoți, ca și la aceia ai corpului didactic și acordarea de burse, în aceleași condițiuni.

9. Să se ia în buget salariu pentru preoții misionari, revizori și secretari eparhiali, posturi suprimate în 1931.

10. Consilierii referenți eparhiali din

Ardeal, — care stau sub restricții duble: că li se interzice și nici nu au vreo funcție secundară plătită și în aceeași vreme li s'au redus esențial lefurile de odinioară, corespunzătoare demnității și muncii lor — să fie restabiliți în drepturile de salarizare din 1929.

11. Repararea integrală a nedreptăților trecutului față de celelalte culte în ceea ce privește numărul protopopilor, consilierilor, funcționarilor bisericești, aplicarea articolului 31 din legea cultelor, numărul sufletelor, a averii și a nevoilor reale a diferitelor culte, fără a le face pendente de situația bugetului, precum și reducerea numărului consilierilor și protopopilor cultelor ne-ortodoxe în raport cu numărul sufletelor și în proporția celor din Biserica ortodoxă.

12. Să se respecte arondarea protopopiatelor ortodoxe în Ardeal și tuturor protopopilor ortodocși în funcțiune să li se acorde salariu cu adaos de gradații și îndreptățire la pensionare în conformitate cu hotărârea adunării eparhiale a Arhiepiscopiei Sibiului.

13. Să se înlăture cu totul cumulusul, ca nimeni să nu poată avea decât o singură funcțiune și un singur salariu.

14. Să se sistematizeze catedre de religie pentru școlile primare și secundare unde sunt ore suficiente pentru o catedră, iar la școlile secundare cateheții să fie plătiți ca profesorii secundari.

15. În școlile de toate gradele să se prevadă câte două ore de religie de fiecare clasă pe săptămână și să se introducă în școlile secundare și examenul de religie.

16. Să se ia în bugetul Statului toți absolvenții școlii de cântăreți din Sibiu cu aceleași drepturi, ca și absolvenții școlii de cântăreți din vechiul regat. În special să se ia în buget cântăreții bisericilor din orașe și cei din secuime.

17. Să se prevadă în noua lege administrativă, ca preotul — în calitatea de membru de drept — să aibă în consiliile comunale și județene și în viitor, — ca și în trecut, — vot deliberativ și nu numai consultativ, căci — întrucât nu i s'ar acorda acest drept avut până acum — refuză de a participa la ședințele consiliilor comunale și județene.

18. Denunțarea Concordatului cu Roma, fiind dăunător intereselor Statului și Bisericii și redactarea cât mai urgentă a regulamentului de aplicare a legii cultelor.

19. Observarea strictă a repausului duminical cu aplicarea sancțiunilor prevăzute de lege.

20. a) Academile teologice să fie lăsate sub jurisdicția Bisericii; b) Să se recunoască caracterul de școli superioare al lor, acordându-se absolvenților și profesorilor toate drepturile ce decurg de aci, și din care amintim mai ales licența pentru absolvenți; c) Lăsarea în ființă la Academia teologică din Sibiu a tuturor celor 8 catedre, câte le avea în Noemvrie 1938.

Odorhei, din ședința adunării generale a Secției Sibiu a Asociației „Andrei Șaguna” a Clerului ortodox român din Ardeal, ținută la 15 Iunie 1939.

(ss) Protopop **Emilian Cioran**
președinte.

(ss) Preot **Ioan Bânda**
secretar.

TELEGRAME

Dela adunarea generală a secției Sibiu a Asociației clerului „A. Șaguna”:
Intregim raportul apărut în Nrii 25 și 26 din Telegraful Român, cu următoarele telegrame:

Dsale Dlui Ministru al Cultelor

Dr. **NICOLAE ZIGRE**

BUCUREȘTI

Preoțimea ortodoxă română din Arhiepiscopia Sibiului, întrunită în adunarea generală anuală ținută în sediul regiunii secuizate Odorhei, recunoscându-Vă sentimentele de caldă iubire față de Biserica ortodoxă și față de străduințele ei mucinicești pentru renașterea națională a poporului, Vă roagă a-i acorda sprijinul necesar în opera de readucere prin Biserică în sânul neamului a tuturor fiilor pierduți.

Președinte (ss) Prof. E. Cioran

Secretar (ss) Pr. I. Bânda

E. CIORAN, protopop ortodox

ODORHEI

Mulțumesc călduros preoțimii din Arhiepiscopia Sibiului pentru frumoasele gânduri și sentimente ce-mi arată și o asigur de întreaga mea râvnă pentru binele și prosperitatea Bisericii.

NICOLAE ZIGRE

ministru cultelor și artelor.

Facem întregirea cuvenită, menționând că în Comitet pe lângă membrii publicați, a mai fost ales părintele profesor Nicolae Topolog, ca reprezentant al Școlii de cântăreți, Sibiu. **Comitetul**

FOIȘOARA

Biblia lui Șerban Cantacuzino din 1688

Biblia, cartea cărților, care ne arată voia lui Dumnezeu și tot ce-a făcut Dumnezeu pentru mântuirea noastră, este astăzi tradusă în peste o mie de limbi și dialecte.

La popoarele din Europa, ea s'a tradus în sec. XII și următoarele.

Traducerile în limbile naționale au avut deosebită influență asupra limbii literare.

Primele scrieri în limba românească au fost, cum știm, traduceri din Sf. Scriptură. Călugări cucernici din mănăstiri s'au ocupat cu tălmăcirea Sf. Scripturi.

Așa apare la începutul secolului al XVI cel mai vechi manuscris în limba română de conținut religios: *Codicele Voronețean* (descoperit la 1871 de profesorul Crețu) cu fragmente din Noul Testament, Faptele Apostolilor, și trei epistole sobornicești, a lui Iacob și cele două ale lui Petru.

Apar apoi în acest secol și în cel următor alte cărți de cuprins religios. Amintim aici Noul Testament al Mitropolitului **Simeon Ștefan**, tipărit la Belgrad în 1648. Din prefața acestui nou Testament, scrisă de Mitropolitul **Simeon Ștefan**, se vede preocuparea lui de a-l da într-o limbă înțeleasă de întregul neam românesc. — Mi-

ropolitul Moldovei **Dosoftei** la rândul său, dorind ca psalmii să fie cât mai atrăgători și să se răspândească în lumea credincioșilor, traduce și versifică Psaltirea (la 1673).

Aceste scurte enumerări fac dovada unei dorințe înverdate a poporului nostru după Cuvântul lui Dumnezeu.

Toate silințele mirenilor și ale clericii în această direcțiune au fost încununate cu apariția în întregime a Sf. Scripturi în limba românească, la **București**, în anul 1688.

Apariția Bibliei lui **Șerban Cantacuzino**, Domnul Munteniei, a avut mare rol, atât în istoria literaturii românești, cât și în viața noastră bisericească. Cartea a servit ca orientare în traducerea tuturor Bibliilor făcute ulterior. Titlul ei, este:

«*Biblia adevărată Dumnezeiască scriptură ale cei vechi și ale cei noao lege. Toate care sau tălmăcit duple limba elinească spre înțelegerea limbii românești cu porunca preabunului creștin și luminatului domn Ioan Șerban Cantacuzino basarabă voevodă, și cu îndemnarea dumnealui Costadin Brâncoveanu marele logofăt Nepot de soră al mării sale*»

Mitropolit, în acel timp, era **Theodosie Veștemeanul**, din Ardeal de origine.

Biblia, de format mare, are peste 900 pagini.

„Titlul este tipărit în negru și roșu, e încadrat de un chenar format din flori de compozițiune tipografică, textul e tipărit pe 2 coloane, iar prefețele pe una singură.

Pe verso titlului se află stema lui Șerban Cantacuzino.*

Hârtia și tiparul se prezintă în condiții bune, considerând că meșteșugul de a tipări era la începutul lui, pentru noi, românii. Înainte de începerea textului sfânt, Biblia are o prefață a Domnului Țării românești Șerban. Și Dosoftei „Patriarhu a sfintei cetăți Ierusalimului și a toată Palestina” din acel timp se prezintă cu o prefață.

Motivele care au determinat pe Domnitorul Șerban să săvârșească opera, se văd din prefața sa: Își dădea adecă seamă, că un adevărat domnitor al țării trebuie să se îngrijească nu numai de starea materială, ci și de cea sufletească a supușilor săi. Era stăpânitor creștin, conștient de situația ce-o deținea, își dăda seamă de răspunderea ce o avea înaintea lui Dumnezeu, pentru talentul cu care era înzestrat, și a căutat astfel să nu îngroape acest talent, ci să lucreze pentru mântuirea celor de sub obla-durea sa.

Cine a fost traducătorul acestei Sf. Scripturi? La întrebarea aceasta s'au dat mai multe răspunsuri.

„Azi se susține că traducerea e făcută de Spătarul **Nicolae Milescu**, iar Frații **Radu** și **Șerban Greceanu**, fiii lui **Tudor Sătraru**, **Stolnicul Constantin Cantacuzino**, **Germano de Niș**, **Sevastos Chimenitul** din **Trapezunt**, directorul școlii grecești din **București**, au revizuit și adnotat traducerea Spătarului.”**

* I. Bănuș și N. Hodoș: Bibliografia Românească veche 1508—1830, București, 1903, p. 281.

** I. Naghiu Biblia în rom., Revista Teol. 11—12, Sibiu 1938, p. 490.

Preotul și Oastea Domnului

Iată o problemă care nu se prea discută, pentru faptul că principalul e rezolvată și pare o chestiune închisă, de care toată lumea e de acord. Dacă forul suprem al Bisericii noastre, Sfântul Sinod, a recunoscut societatea misionară Oastea Domnului și dacă însuși Ierarhul Ardealului e în fruntea ei, poate cineva să conteste datoria preoțimii de a primi și susține mișcarea? Evident că nu. Mai ales că prin girul Bisericii se spulberă toate obiecțiile cari i s'au adus.

Cu toate acestea, în fapt, problema este destul de dificilă, pentru că nu întreagă preoțimea e convinsă de utilitatea Oastei Domnului.

În cele ce urmează vom căuta să spulberăm unele obiecțiuni, desvăluind în același timp înțreita importanță a Oastei Domnului: bisericească, națională și pastorală.

Apariția Oastei în Biserica noastră a adus surprize. În deosebi ea răsadă în câmpul vieții religioase o idee nouă: aceea a apostolatului laic. Până să se împământenească această idee, au trecut multe clipe de zbucium. Martore sunt atâtea atacuri înverșunate chiar din partea multor oameni luminați, dar și tot atâtea entuziaște și strălucite adziuni cum sunt acelea ale Arhim. Scriban, Lascarov-Moldovanu, I. Gr. Opreșan etc. și o bună parte din preoțimea noastră.

Dar cea mai elocventă afirmare a valorii Oastei Domnului sunt miile de convertiri la adevărata viață creștinească săvârșite de ea în însuși sânul Bisericii. După părerea Arhim. Scriban, Oastea a făcut de pildă în privința beției ceea ce n'au putut face toți medicii din țara asta la un loc. De aceea se înțelege că Biserica nu avea decât să aprobe o asemenea mișcare, recunoscând legitimitatea apostolatului laic și necesitatea colaborării efective dintre cler și popor.

Oastea Domnului este o mare putere de trezire duhovnicească. Este singura asociație religioasă care prin puteri proprii și-a generalizat activitatea, trecând granița strâmtă a unui simplu misionarism eparhial. Ea a devenit o mișcare cu ramificare în toată țara, ca un bun comun al tuturor eparhiilor. De aceea, putem spune, că prin întinderea ei, Oastea Domnului este organul de

trezire al întregului românism, la viațuirea întru Hristos.

Dar această învioreare pe care o aduce ea, nu slujește numai Bisericii, ci și nației. Oastea Domnului nu e numai năvodul credinței întins peste pământul românesc, ci e în același timp năvod al conștiinței naționale. Unirea prin credință e cheazăia unității sufletului românesc, — cum așa de bine a remarcat-o și cu ocazia recentului congres al Oastei Domnului, I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae. Apoi, prin prefacerile sufletești pe care le-a săvârșit Oastea, s'a pregătit terenul prefacerilor naționale. Așa încât putem socoti Oastea Domnului drept plugul care arată ogorul sufletului românesc pentru a face să rodească întru însul nădejdele de mai bine ale neamului.

Iată deci că Oastea Domnului are pe lângă însemnătate bisericească și una națională. Principal, credem, nimeni nu mai are dreptul să se îndoiască de dreptul la viață al ei. Dar să cercetăm mai în amănunt valoarea ei practic, pentru a ne da seama despre utilitatea ei pastorală.

Convingerea noastră rămâne că Oastea Domnului este un minunat instrument în lucrarea pastorală a preotului. Ea realizează trei lucruri de mare importanță:

1. Stabilește o legătură vie între turmă și păstor;
2. este un nucleu de păstorație în interiorul parohiei;
3. este un organ de misionarism antisectar, de primă calitate.

Oastea Domnului a venit peste neamul nostru, ca o izbăvire din grozăvia morală în care ne târăse marele război. În momentul când toate puterile răului se coalizează ca să ne distrugă sufletul, Oastea a ridicat împotriva Crucii, ca pe o slavilă de neînviu. Când nimeni nu mai credea în Crucie, Oastea a adus biruința Crucii, contribuind mult la umplerea din nouă bisericii cu credincioși.

Acestea sunt lucruri pe care nimeni nu le poate contesta serios. Oastea a făcut, din mulți creștini cu numele, creștini de fapt. A trezit în suflete conștiința datoriei creștinești și a restabilit legătura dintre turmă și păstor.

Ostașii sunt dornici să audă de Hristos — nu numai la praznice, ci cât

mai des. De aceea setea lor duhovnicească nu poate decât să bucure preoțimea. Credincioșii nu vreau să asculte numai slujba altarului și cuvintele amvonului, ci doresc sfătuire în nedumeririle lor duhovnicești. Oastea a trezit în poporul nostru interesul religios, care mocnea sub pojghița aparentă a desorientării.

Ostașii caută în preoți prisosința de har cu care sunt înzestrați prin puterea Duhului sfânt. Ostașii treziți la viață nouă îl vreau pe preot la datorie: efectiv în fruntea lor.

Preotul adevărat trebuie să țină seamă de această sete duhovnicească pe care a născut-o și o întrețin în poporul nostru Oastea Domnului și să o aslămpere, prin cunoștințele lui superioare în ale Scripturii. Să-și facă datoria și să se bucure că prin Oastea Domnului el are format nucleul activității pastorale.

Unii preoți neglijează această favoare, scontând fals pericolele care se pot ivi din pricina Oastei Domnului. Își închipue că prin existența unui nucleu ostășesc se face zădărnici în popor și se deșteaptă mândria în unele suflete. E adevărat că dacă preotul nu e la datorie se pot întâmpla și lucruri de acest fel. Dar preotul trebuie să vegheze. El trebuie să lămurească pe credincioși că ostășia nu e o îngâmfare, că ea este felul de viață la care sunt chemați cu toții. Ostașii nu au nici un drept să se mândrească cu curățenia vieții lor, pentru că ei nu săvârșesc un lucru deosebit față de datoria lor de creștini.

Datorită Oastei Domnului, preotul nu mai e singur lucrător în ogorul vieții creștinești. El are în orice ostaș nu numai un bun enoriaș, ci și un harnic colaborator. Fiecare ostaș este o adevărată oază cuvântătoare, care poartă cuvântul preotului mai departe și aprinde focul credinței între cei care vin în contact cu el. Oastea face din credincioși, creștini activi.

Ce minuni n'ar putea realiza cu Oastea Domnului preoții, dacă ar sta dârzi în fruntea ei! Ar aduce o mare înflorire sufletească în poporul acesta. Ar dispărea o bună parte din plăgile sociale și s'ar stârpi definitiv sectarismul.

Cred că unica armă eficientă împotriva sectelor este Oastea Domnului. Ceea ce nu pot face broșurile, predicile izolate ale preotului, disputele, muștrările sau jandarmii, face Oastea Domnului, din două motive: 1. pentru că este putere organizată, 1. pentru că este re-

zolvarea ortodoxă a cauzelor psihologice care au determinat sectarismul.

Este un principiu de tactică militară: Pe un dușman îl poți bate cel mai bine cu propriile lui arme. Acest lucru îl săvârșește într'un mod surprinzător Oastea Domnului cu sectele. După cât știm, sectele sunt organizații puternice, cele mai multe în legătură cu străinătatea. Oastea Domnului este și ea o organizație, legată strâns de tulpină Bisericii ortodoxe. Secretul biruințelor sectare constă într-o cooperare de forțe. Această cooperare este acum și la îndemâna Oastei Domnului. Preotul nu mai lucrează izolat, și Oastea îi servește ca o vastă rețea misionară.

Dar și mai important este faptul că Oastea remediază cauzele psihologice ale sectelor. Sectele s'au născut între altele și din cauza puținei râvne pastorale. Poporul e mai dornic de Cuvântul lui Dumnezeu, decât credeau sociologii și alături de ei unii preoți. Din lipsa de activitate mai intensă a câtorva din preoți, sectarii au tras folosul, prin generalizări false. Indulgența unor preoți a fost interpretată ca o neputință a Bisericii ortodoxe. Astfel că sectele — pentru majoritatea oamenilor simpli — erau unicul mijloc de ieșire din comun, de trăire mai intensă a credinței, Biserica rămânând loc de întâlnire la praznice, pentru creștini cu numele.

Acestea sunt cauzele psihologice ale sectelor. Majoritatea creștinilor s'au svârșit în brațele lor nu din motive dogmatice, ci din sete duhovnicească pe care n'o găseau în Biserică și pe care le-o promiteau sectele. De aceea când a apărut Oastea Domnului ca mișcare duhovnicească a Bisericii ortodoxe, minciunile sectare s'au spulberat. S'a dovedit viabilitatea Bisericii ortodoxe și s'a restabilit sanctitatea preoției. Oastea Domnului a dăruit sufletelor însetate după Hristos apă vie în cadrul Bisericii. Această duhovnicească ieșire din comun este mult mai ispititoare în cadrul Bisericii decât la secte. Marea forță antisectară o are Oastea Domnului prin calitatea ei de societate ortodoxă. În Oastea răvna duhovnicească se contopește cu puterea tradiției. Ostașul nu este ca sectarul un izolat, un înstrăinat, ci este înfrățit cu mormintele și Biserica strămoșilor. Glasul sângelui este cel ce dă putere Oastei să dărâme spiritul sectar.

Iată în câteva cuvinte pentru ce autoritatea bisericească a socotit că Oastea Domnului merită protecția și girul ei. Oastea este una din armele cele mai de preț ale Bisericii ortodoxe. Pericolele pe cari le bănuiesc unii că ar surveni în cazul când ar întemeia Oaste în parohia lor, sunt infime față de câștigul pe care îl aduce ea activității pastorale a preotului. Dar nici aceste mici riscuri nu se pot întâmpla, dacă preoții sunt înțelepți și gata la datorie.

Care este îndemnul nostru? Nu altul decât acesta, pe care îl întâlnim atât de des între coloanele Telegrafului: „Cuceririi preoți să stea în fruntea mișcării Oastei Domnului!”

Ioan Opreș

Această traducere s'a făcut din limba elinească, după textul „celor 70 de dascăli”, dar s'a ținut seama și de textul latin și slavon. Traducerea s'a făcut cu „multă nevoită și destulă cheltuială”.

Această Biblie a fost destinată pentru întreg neamul românesc, căci după cuvintele Mitropolitului Kir Theodosie „toți românii dintr'o fântână cură” și s'a dăruit neamului românesc pentru cea de obște priință”.

Tipărirea Bibliei s'a făcut în tipografia Mitropoliei din București, iar cheltuiala susținându-o Domnitorul Țării, Șerban, având binecuvântarea Mitropolitului Kir Theodosie.

În traducerea Bibliei, traducătorii s'au lovit de aceleași piedici pe care le întâmpinase și Mitropolitul Simeon Ștefan la traducerea Noului Testament care apăruse la Bălgrad (în 1648).

Biblia din 1688 cuprinde pe lângă cărțile canonice și cele necanonice ale Vechiului Testament. Cartea Tovit, Iudit, Varuh, trimiterea Ierimiei, Cântarea celor trei cuconi, Înțelepciunea lui Solomon, Cele trei cărți ale Macabeilor și altele. Noul Testament începe cu Sf. Ev. Matei și se încheie cu Apocalipsa.

Cu toate că au trecut două secole și jumătate, graiul Bibliei lui Șerban face bună impresie și astăzi, și, cetindu-l, ne simțim parcă într'un sat din creerii munților unde s'a păstrat curat graiul strămoșesc.

Dr. profesor N. Iorga spune despre această Biblie că: „e cel dintâi document sigur de limbă literară stabilită pe înțelesul tuturor românilor și la înălțimea oricăror concepții generale omenești”.

Apariția acestei Biblie la București poate fi socotită în numărul celor mai însemnate evenimente literare din veacul al XVII. Această tipărire a adus, după cum ne spune tot dr. Iorga, „o schimbare hotărâtoare în ceea ce privește rolul pe care-l au de acum înainte în literatura bisericească cele trei țări românești, a căror muncă pe terenul acesta se leagă într'un singur mănunchi în marea publicație a lui Șerban-Vodă”.

Stilul, deși nu înfățișează energia din scrisul cronicarilor, este mai domol și de o claritate desăvârșită.

Biblia, această carte sfântă, hrană duhovnicească a poporului, a menținut legătura sufletească a neamului din toate provinciile pământului românesc veacuri de-a rândul.

Biblia dela București a avut influență asupra traducerilor ulterioare. Făcând o confruntare cu Sf. Scriptură din 1914, constat că această din urmă are aproape aceeași traducere, stil și dicțiune ca cea din 1688. Spre dovedirea citez următoarele texte:

* Istoria bisericii românești și a vieții religioase a Românilor ed. II Vol. I, București, 1929, pag. 407.

** Istoria literaturii religioase a Românilor până la 1688, București, 1904, p. 208.

Biblia din 1688

A doua lege cap. 18, 15. „Proroc dintru frații tăi ca mine va rădica ție Domnul, Dumnezeuul tău, de dânsul să ascultă după toate”. Apocalipsă cap. 2-5. „Știu lucrurile tale și truda ta și îngăduința ta și cum că nu poți să porți pre cei răi și ai ispitit pre cea ce zicu că sânt apostoli și aflați pre ei mincinoși; Și ai purtat și îngăduință ai și pentru numele meu ai ostenit și n'ai pregetat. Ce am asupra ta căci dragostea cea dentău ai lăsat. Deci adu-ți aminte de unde ai căzut și te pocăiește și cele dentău fapte fă”.

Biblia lui Șerban se prezintă ca o comoară nestemată pentru români.

Cărțile religioase, Cuvântul lui Dumnezeu, au fost acelea, care ne-au făcut să simțim cu toții la fel, cu toate că eram sub stăpâniri diferite.

Acum când au trecut 250 de ani dela apariția acestei cărți, nu putem decât să ne închinăm în fața acelor vrednici și de veșnică amintire ostenitori, pentru idealul măreț de care au fost inspirați în traducerea și tipărirea ei.

Un popor, fără cuvântul lui Dumnezeu, este ca un popor fără pâine, fără hrana zilnică...

Biblia dela București din 1688 va trăi în veci ca un monument literar și religios scump neamului nostru.

Nichita Bălescu
stud. teolog

Biblia din 1914

A doua lege cap. 18, 15. Proroc din frații tăi ca pre mine va scula ție Domnul Dumnezeuul tău, de el să ascultă”. Apocalipsă cap. 2-5. „Știu faptele tale, și osteneala ta, și răbdarea ta, și cum că nu poți suferi pre cei răi; și ai ispitit pre cei ce se zic pre sine apostoli, și nu sunt; și i'ai aflați pre ei mincinoși; Și ai purtat, și ai răbdare și pentru numele meu te-ai ostenit și nu ai încetat. Ci am asupra ta, că dragostea cea dintâi o ai părăsit. Drept aceea adu-ți aminte de unde ai căzut și te pocăiește, și fă faptele cele dintâi”.

Căminul preoțesc dela Bazna este apreciat în coloanele marelui cotidian *Universul*, care scrie: Acum, căminul preoțesc dela Bazna este în întregime terminat. El reprezintă o adevărată podoabă de arhitectură și este o realizare cu totul modernă. Compus din 15 camere și din toate dependențele, căminul acesta este o minune a Baznei. E în același timp singurul local provăzută cu instalație de apă etc. Nu ne îndoi că acest local va avea două meniri: să adăpostească preoțimea dornică de recreație și odihnă, și să îndemne organizațiile similare la realizări asemănătoare.

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Probleme-Recensii-Comentarii

Universitatea Populară „Nicolae Iorga” își ține în fiecare vară la Vălenii-de-Munte, — de treizeci și unu de ani, — cursurile sale, la care își spun cuvântul lămurat distinse personalități științifice și culturale. Rostul acestei Universități, în viața spirituală a neamului nostru, este unanim recunoscut. În jurul acestui izvor, de reînnoșire a culturii naționale și de înviore a forțelor sufletești ale neamului, se adunau, până în preajma războiului celui mare, intelectuali din toate ținuturile locuite de români, spre a lua în discuție problemele de a se pregăti de marea biruință a românismului.

Mai târziu, după fericita unire, tot de aci au pornit lumini, pentru a se fixa temeinice orientări generațiilor noi și a se lămurii atâtea probleme, ce se puneau în cadrul hotarelor largite ale țării.

Pe lângă un izvor de cultură românească, acum cursurile Universității Populare au devenit și un izvor de unificare națională, de încheiere sufletească, de înfrățire a tuturor cetățenilor ce trăiesc sub același acoperământ al statului românesc, apropiindu-i pe unii de alții, prin cunoașterea reciprocă.

Și nu lipsesc nici oaspeți de peste hotare, cari, atrași de personalitatea profesorului Nicolae Iorga, vin la această înaltă școală de spiritualitate românească spre a dobândi o iconă cât mai fidelă a poporului românesc.

Universitatea, cu am anunțat, își deschide cursurile în ziua de 15 Iulie 1939 sub conducerea personală a dlui profesor Nicolae Iorga.

Manifestații străjerești în județul Târnava-mare. — Reșișul, comună curat românească, așezată pe colina unui deal, cu case frumoase, înconjurată de pomi, grădini și mușcate în fereastră, cu oameni sănătoși și copii mulți, a sărbătorit Duminecă sfântă și ridicarea pavilionului național al stolului de străjeri de pe lângă școala primară, de sub conducerea d. Marioara Regneală.

La ceremonial au luat parte intelectuali și mult popor.

În cadrul serviciului religios, oficiat de preoții prezenți, a cuvântat părintele I. Munteanu-Grânari care a predat steagul sfânt al d. comandante de legiune, spunând: — „Fie ca, fâlfăirile acestui drapel național, adiat de vântul renașterii naționale, ce străbate poporul nostru dela un capăt la altul al țării, să trezească, în sufletele tuturor, conștiința demnității noastre naționale și împlinirea datoriei întru înfrățirea ideii pe care o întrușipează”.

D. comandantă de legiune a predat drapelul comandantei de stol, care l-a primit rostind următoarele:

„Primesc acest steag, simbol al patriei, pe care îl vom servi cu credință și muncă pentru țară și Rege”.

După acestea a urmat ridicarea pavilionului, în timp ce străjerii cântau Imnul Regal. Au ținut cuvântări: dna Viorica Dr. Dobre și dl director al școlii primare. A urmat apoi un program străjeresc de cântări și jocuri, mult aplaudate de asistență. — Pr. I. T. M.

Cercul preoțesc VI — prot. Deva. — În temeiul imperativului dat de Măntuitorul, prin cuvintele: „Mergând, învățați toate neamurile...”, precum și în urma înaltelor îndemnuri, date, încă din primele clipe ale înscăunării Prea Cuceritului Părinte prot. Teofil Chiffa, ca protopresbiter al tractului Dăva, eșit-am noi la propovăduirea sfintelor și dumnezeieștilor învățături.

Cercul preoțesc VI — prot. Deva și-a ținut prima ședință, în parohia Leșnic, în Dumineca doua după Rusalii a. c. sub președinția p. Aron Munteanu din Bejan.

La liturgia slujită în sobor — de vrednicul preot local I. Comșa și pr.

A. Munteanu. — mulțimea de femei evlavioase și bărbați cucernici au executat cântările liturgice. Am predicat subsemnatul, purcezând dela cele două momente însemnate ale evangheliei acestei Dumineci: „Și a străbătut Iisus toată Galileia, învățând în adunările lor și propovăduind Evanghelia împărăției și tămăduind toată boala și toată neputința întru popor”, [Mat. 4, 23] și: „Veniți după mine și vă voi face pe voi vânători de oameni”, [Mat. 4, 19].

Actul liturgic se termină prin conferința p. Aron Comșa: „Aportul Bisericii noastre la unitatea națională”, conferință istorică-națională, ce a ridicat mult moralul poporului, în aceste vremuri de grea încercare, prin care trec popoarele lumii.

Partea doua a programului s'a desfășurat la școală, în fața copiilor adunați pentru examen, precum și în fața numeroșilor părinți ai copiilor, unde am vorbit despre „Rolul mamei creștine pentru sănătatea trupei și sufletească a familiei”, — conferință socială.

Cuvântul ultim, de mulțumire, îl are p. Aron Comșa. — Pr. Aron Munteanu.

Peste 23 de milioane. — Numărul exact al jidovilor, răspândiți în lume, nu se cunoaște, din motivul, — cum se afirmă, — că forul misterios de conducere generală a jidovilor oprește pe coreligionari să ajute la cunoașterea precisă a numărului lor.

După cercetările ultime însă, făcute de presa din străinătate, s'a aflat că cifra aproximativ exactă a jidovilor de pe glob este de, cel puțin, de 23 de milioane.

America își socotește cel puțin 6 milioane. Cifra de 3 milioane, pentru New-York, este sigură.

În Polonia jidovii sânt socotiți la 4 milioane și jumătate, dacă nu mai mult. Asemeni în Rusia.

România are 2 milioane și mai bine, socotind năvală de după război.

Anglia „se bucură” și ea de un însemnat număr de jidovi.

Germania, cevaș mai norocoasă, tot mai are vreo șase sute de mii. Franța îi socotește cam la un milion.

Ungaria și celelalte țări, la rândul lor, încă nu se pot plânge că ar avea un număr prea mic de fii ai lui Izrail...

Problema este destul de arzătoare, ca să preocupe toate statele.

ANUNȚ

Tuturor oficiilor protopopești și parohiale din arhiepiscopie

Având în vedere dispozițiile testamentare ale fericitului mitropolit Șaguna precum și regulamentele pentru administrarea Bibliotecii și Tipografiei arhidiecezane, atragem atențiunea oficiilor parohiale și protopopești ca toate rechizitele, utensiliile de cancelarie, imprimate și tipărituri oficiale precum și obiecte rituale și cărți bisericești, să se procure dela Tipografia și Bibliotecă arhidiecezană.

Aceste așezăminte au fost îndrumate să execute prompt orice comande făcute de către oficiile parohiale și protopopești.

Consiliul arhiepiscopesc

INFORMAȚIUNI

Știre personală. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae s'a reîntors la reședință, venind dela București, Sâmbătă, 1 Iulie a. c.

Nou prefect. Dl colonel Dumitru Tocineanu-Petrescu a fost instalat, în 23 Iunie a. c., cu deosebită solemnitate, în postul de prefect al județului Sibiu, în locul dlui colonel M. Cărmărașu, trecut la comanda teritorială a Corpului de armată. Noul prefect, în cuvântul său rostit cu acest prilej, a făgăduit să lucreze pentru binele și progresul păturei rurale din această bincuvântată parte a țării, accentuând că va fi omul legilor și al bunelor înfăptuirii. Urâm dlui prefect Tocineanu mult spor la muncă, pentru a duce la îndeplinire, cât mai desăvârșită, tot ce a făgăduit. A doua zi dl prefect a luat contact, în sala prefecturii, cu reprezentanții locali ai presei române și minoritare.

Prim președinte al tribunalului din Sibiu este numit dl Vasile Bilegan, în locul dlui Em. Gheorghiu, avansat consilier al Curții de apel din Cluj. Și unul, și altul sânt cunoscuți ca unii dintre cei mai distinși magistrați ai tribunalelor noastre.

Pentru martirii revoluției dela 1848. În 28 Iunie 1939 s'a ținut un parastas pentru martirii revoluției dela 1848. În capitala țării, la biserica Albă, s'au pomenit toți luptătorii naționaliști din Ardeal, cari acum aproape un veac, în cursul acestei luni, au desfășurat steagul revoluției dela 1848, pentru eliberarea românilor de sub jugul stăpânirii străine. Această pomenire își are astăzi tâlcul ei, în cadrul atitudinii dărze românești de păstrarea integrității și libertății noastre, oricare ar fi împrejurările din afară.

Serbarea Școlii de ucenici din Săcele. Duminecă, în 25 Iunie, școala profesională de ucenici industriali din Săcele a ținut o frumoasă serbare la Cernatu cu prilejul încheerii anuale a cursurilor. La ora 4 p. m. erau de față în sala festivă a școlii primare membrii corpului didactic, cîmpus din d. profesori: Vasile Ivan, preot Silvestru Garcea, Ioan Voicu, Ioan Balaban etc., membrii eforiei școlare în frunte cu d. Ioan Dobros vicepreședinte și Gheorghe Filip, casier, precum și elevii ucenici în număr de peste 150, însoțiți de patronii lor. După rostirea unei frumoase cuvântări de deschidere din partea dlui V. Ivan directorul școlii, prin care se arată rostul școlii, d. face o amănunțită dare de seamă despre activitatea școlară anuală, din care se constată un lăudabil progres în ce privește modul de frecvență și clasificare a elevilor. La examenul de absolvire au reușit 17 elevi, dintre cei mai merituoși. S'au distribuit apoi premii în bani elevilor cari s'au distins la lucrările lor de specialitate, după care a urmat o producțiune școlară. La urmă, absolventul C. Ștefănescu, în numele colegilor săi, rostește o cuvântare de rămas bun, mulțumind d. profesorilor pentru părinteasca lor îndrumare.

Ca încheiere întreaga asistență, cu deosebită însuflețire, intonează imnul regal. — Pr. S. G.

Se bat sectarii! La un congres sectant, dintr-o localitate a Statelor Unite americane, s'a produs Duminecă seara o sângeroasă încăierare. De față erau cam 18 mii de congresiști ai sectei „Martorii lui Iehova”. Nu se cunoaște încă pricina bătăii generale, în care au căzut vreo 50 persoane rănite. Poliția, intervenind, a arestat mai mulți „martori”, ear pe răniți i-a dus la spitale.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, în 2 Iulie 1939, va predica p. Mihail Neagu.

CARTI ȘI REVISTE

Concepția Sf. Ioan Hrisostom asupra bunurilor materiale, de Diacon P. T. Alexandru, Tip. Cerchez, Huși, 1939.

Pag. 72, Lei 30. — Broșură bine venită mai ales în timpul, când scrierile marelui predicator și apostol al carității din veacul al 4-lea, sânt răstălmăcite de fruntași socialiști și comuniști.

[46] 1—1

Publicare de licitație

Comitetul parohiei Sibiu sub. II Lazaret, cu aprobarea Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc Nr. 6033—939, dă în licitație publică pentru a doua oară în 16 Iulie 1939, ora 12, în capela bisericii, strada Vasile Lupu 44, cu oferte închise și sigilate, zidirea unei biserici în Sibiu.

Lucrarea se va face numai din roșu, conform devizului. Participanții vor depune odată cu oferta și o garanție de 5% din valoarea devizului, în numerar sau efecte de stat.

Nu vor fi admiși la licitație decât antreprenori diplomați.

În ofertele prezentate la licitație se va arăta de către concurenți că s'a luat cunoștință de caetul de sarcini al lucrării în chestiune.

Ofertele neînsoțite de garanția legală nu vor fi luate în considerare.

Caetul de sarcini, devizul și planurile se pot vedea în fiecare zi la președintele comitetului de construcție în Sibiu strada Vasile Lupu 92.

Sibiu, 1 Iulie 1939.

Președinte:
O. Dragoș

Secretar:
N. Vinerean

Nr. 706—1939.

(44) 2—3

Concurs

La ordinul Nr. 7146 Bis. din 14 Iunie a. c. publicăm din nou concurs, cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român, pentru întregirea parohiei, **Sohodol, biserica veche**, de clasa I, protopopiatul Bran.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Venitele stolare, aprobate de Ven. Consiliu Arhiepiscopesc cu ordinul Nr. 4544—1929.

Cererea de concurs, provăzută cu toate documentele necesare și cu autorizația de a candida dela Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se va înainta în termen oficiului protopopesc Bran, iară concurenții se vor prezenta în parohie, în vreo Duminecă sau sărbătoare, cu observarea dispozițiilor reglementare, spre a cânta, eventual a celebra și a face cunoștință cu poporul dreptcredincios.

Zărnești, jud. Brașov, 21 Iunie 1939.

Vasile Stoicane
protopop

Nr. 154—1939

(43) 2—2

Publicare de licitare

Consiliul parohiei ortodoxe române Baraolt-Treiscaune, în baza hotărârei consiliului parohial Nr. 21/1939, escrie concurs pentru darea în întreprindere a picturii bisericii în stil bizantin.

Biserica este construită după planul și devizul Tip D 1 al sfintei patriarhii.

Licitația va avea loc în cancelaria parohială în ziua de 9 Iulie 1939 imediat după celebrarea sfintei liturghii.

Valoarea picturii este după deviz Lei 300.000.

La acest concurs vor fi admiși numai pictori autorizați de către On. Minister al cultelor și artelor.

Consiliul parohial își rezervă dreptul de a adjuca.

Se vor prefera pictori cari au mai executat asemenea picturi și cari s'au remarcat în cuprinsul Arhiepiscopiei.

Cheltuelile de deplasare pentru luarea cunoștinței caetului de sarcini, studierea picturii etc., privesc pe concurenți.

Baraolt, la 10 Iunie 1939.

Preot-președinte:
Octavian Stoian

Epitrop-casier:
Piperea Filon